

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 16 juni 2022

454/2022

Lag

om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser om tillämpningen i Finland av rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, nedan *rådets förordning*.

2 §

Definition

I denna lag avses med *avgörande* ett sådant avgörande, en sådan officiell handling eller en sådan registrerad överenskommelse som avses i artikel 2 i rådets förordning och som har meddelats, upprättats eller ingåtts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

3 §

Behandling av ärenden som gäller överföring av behörighet

Vid behandlingen av ärenden som gäller överföring av behörighet enligt artiklarna 12 och 13 i rådets förordning tillämpas utöver den förordningen dessutom vad som i 4–7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn samt om tillämpning av konventionen (435/2009) föreskrivs om att bifalla framställningar, göra framställningar, höra parterna och söka ändring.

4 §

Översättningar

När ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande i Finland, kan en översättning av innehållet i fritextfälten i de intyg som avses i artiklarna 29, 36, 47,

RP 21/2022
LaUB 5/2022
RSv 47/2022

Rådets förordning (EU) 2019/1111(32019R1111); EUT L 178, 2.7.2019, s.1

49 och 66 i rådets förordning ges in på engelska i stället för på finska eller svenska, om inte något annat följer av artikel 55.2 i den förordningen.

För anskaffningen av de översättningar som avses i rådets förordning svarar sökanden.

5 §

Verkställighetsförfarande

Ett verkställbart avgörande som meddelats i en annan medlemsstat verkställs i Finland genom samma förfarande som ett avgörande som meddelats i ett motsvarande ärende i Finland.

Ett avgörande som i en annan medlemsstat meddelats om återlämnande av ett barn som olovligen bortförs eller kvarhållits verkställs dock med iakttagande av vad som i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) föreskrivs om verkställighet av beslut som gäller vårdnad om barn.

6 §

Delgivning

Om verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat begärs hos tingsrätten, ska de handlingar som avses i artikel 55.1 i rådets förordning delges den person mot vilken verkställighet begärs, med iakttagande av bestämmelserna i 11 kap. i rättegångsbalken om delgivning av stämning.

När verkställighet begärs direkt hos utmätningssmannen, sköts delgivningen enligt 1 mom. av utmätningssmannen med iakttagande av bestämmelserna i 3 kap. 40 § i utsökningsbalken (705/2007) om bevislig delgivning.

7 §

Prövning av skäl för vägran

Om inte något annat följer av 8 §, ska en ansökan där det yrkas att erkännande av ett avgörande ska vägras med stöd av artiklarna 38, 39, 50 eller 68 i rådets förordning och en ansökan om fastställande av att skäl för att vägra erkännande av ett avgörande inte föreligger prövas av den tingsrätt som avses i 10 kap. 11 § i rättegångsbalken. Om ansökan endast gäller ett avgörande om föräldraansvar eller ett avgörande enligt vilket ett barn ska återlämnas till en annan medlemsstat, prövas ansökan av den tingsrätt som avses i 10 kap. 13 § i rättegångsbalken.

Om det i ett ärende som avses i 1 mom. inte annars finns någon behörig domstol, är Helsingfors tingsrätt behörig domstol.

Om inte något annat följer av rådets förordning, iakttas vid behandlingen av ärendet vad som i 8 kap. i rättegångsbalken föreskrivs om behandling av ansökningsärenden.

8 §

Prövning av skäl för vägran i samband med verkställighet

Om ett ärende som gäller verkställighet av ett avgörande om vårdnad om barn eller umgängesrätt, av ett avgörande om återlämnande av barn eller av ett avgörande om rättegångskostnader är anhängigt vid en domstol och den person mot vilken verkställighet begärs, genom en ansökan eller på något annat sätt, yrkar att erkännande eller verkställighet av avgörandet ska vägras med stöd av artiklarna 39, 50, 56.6, 68.2 eller 68.3 i rådets förordning, prövar domstolen yrkandet i samband med verkställighetsärendet. Om verkställighet av ett avgörande har begärts hos utmätningssmannen i stället för hos domstolen, framställs yrkandet om vägran hos utmätningssmannen. Utmätningssmannen ska då överfö-

ra verkställighetsärendet och yrkandet om vägran för avgörande till den tingsrätt som avses i 10 kap. 14 § i rättegångsbalken och underrätta dem som har del i saken om överföringen.

En ansökan om att erkännande eller verkställighet ska vägras i fråga om ett annat avgörande än ett sådant som avses i 1 mom. prövas av tingsrätten med iakttagande av 7 §.

9 §

Uppskjutande av verkställighetsförfarande

Beslut om uppskjutande av verkställighetsförfarandet enligt artikel 56 i rådets förordning fattas av den domstol eller myndighet som handlägger verkställighetsärendet.

10 §

Utfärdande av intyg

Intyg som avses i artikel 36 i rådets förordning ska på begäran utfärdas av den domstol eller myndighet som har meddelat beslutet eller fastställt överenskommelsen.

I artikel 49 i rådets förordning avsedda intyg över att ett beslut eller en överenskommelse inte längre är verkställbara eller att beslutets eller överenskommelsens verkställbarhet har begränsats ska på ansökan utfärdas av den domstol eller myndighet som har skjutit upp eller förbjudit verkställigheten eller som har meddelat ett avgörande till följd av vilket ett tidigare beslut inte längre är verkställbart eller har begränsad verkställbarhet.

11 §

Rättelse av fel i intyg

Den domstol eller myndighet som har meddelat ett avgörande ska på ansökan eller självant rätta skriv- eller räknefel eller andra därmed jämförbara klara fel i ett intyg som domstolen eller myndigheten utfärdat med stöd av rådets förordning, med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna om rättelse av fel i domar och beslut.

12 §

Återkallelse av intyg för privilegierade avgöranden

Om ett intyg som avses i artikel 47 i rådets förordning med beaktande av de krav som fastställs i den artikeln har beviljats felaktigt, ska den domstol eller myndighet som utfärdat intyget på ansökan eller självant återkalla intyget. Den som har del i saken ska ges tillfälle att bli hörd. Ändring i ett beslut om återkallelse av intyg får sökas med iakttagande av bestämmelserna om sökande av ändring i beslut av den berörda domstolen eller myndigheten.

Återkallelsen ska antecknas i det ursprungliga intyget, om det är möjligt. Om ändring har sökts i ärendet, ska fullföljdsdomstolen underrättas om återkallelsen.

13 §

Intyg över uppfyllda förutsättningar för rättshjälp

Ett intyg enligt artikel 74.2 i rådets förordning över att en part enligt finsk lag uppfyller förutsättningarna för rättshjälp utfärdas av en i lagen om statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt (477/2016) avsedd rättshjälpsbyrå.

14 §

Centralmyndighet

Den centralmyndighet som avses i artikel 76 i rådets förordning är i Finland justitieministeriet.

Polisen och andra myndigheter ska på begäran lämna justitieministeriet handräckning för att utreda ett barns vistelseort och förhållanden samt i övrigt för skötseln av de uppgifter som enligt rådets förordning ankommer på centralmyndigheten.

15 §

Ärenden som gäller placering av barn

Om det till justitieministeriet lämnas en i artikel 82.1 i rådets förordning avsedd begäran som gäller placering av ett barn i Finland, ska justitieministeriet överföra begäran till det välfärdsområde inom vars område man avser placera barnet, eller om placeringsorten inte har specificerats i begäran, till det välfärdsområde som enligt 17 § i barnskyddslagen (417/2007) beslutar om ordnandet av placeringen av barnet.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om välfärdsområden tillämpas på Åland på kommunerna i landskapet Åland.

16 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2022. Lagens 15 § träder dock i kraft först den 1 januari 2023.

Lagens 15 § tillämpas redan från och med den 1 augusti 2022 så att begäran i stället för till välfärdsområdet överförs till ett i 6 § i socialvårdslagen (710/1982) avsett av kommunen utsett organ i den kommun inom vars område man avser placera barnet, eller, om placeringsorten inte har specificerats i begäran, i den kommun som enligt 17 § i barnskyddslagen beslutar om ordnandet av barnskyddet.

Nådendal och Helsingfors den 10 juni 2022

Republikens President

Sauli Niinistö

Justitieminister Anna-Maja Henriksson